

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 5Cdo/208/2022  
Identifikačné číslo spisu: 3121203833  
Dátum vydania rozhodnutia: 30.01.2024  
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2024:3121203833.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu C. R., narodeného S., trvale bytom M., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v S., zastúpeného JUDr. Petrom Martiškom, advokátom, so sídlom Trenčín, Jilemnického 2, proti žalovanej K. I., narodenej S., bytom M., zastúpenej JUDr. Róbertom Faturom, advokátom, so sídlom Považská Bystrica, Centrum 18/23, o žalobe na obnovu konania, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 17C/18/2021, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 13. júla 2022 sp. zn. 19Co/39/2022, takto

### rozhodol:

Dovolanie z a m i e t a .

Žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Trenčín (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 9. marca 2022 č. k. 17C/18/2021-67 v spojení s opravným uznesením zo 14. apríla 2022 č. k. 17C/18/2021-76 žalobu žalobcu na obnovu konania, ktoré sa viedlo na súde prvej inštancie pod spisovou značkou 27C/27/2015 odmietol (výrok I.) a priznal žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.).

1.1. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobcovi uplynula 3-mesačná subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania z dôvodov existencie ďalších skutočností (dôvod na obnovu konania, že mu bolo v konaní odopreté právo na obhajobu, dôvod na obnovu konania, že žalobca mal advokátku, ktorá spolupracovala s protistranou alebo, že žalovaná ho vydierala, aby podpísal nevýhodnú mimosúdnu dohodu o zrušení vecného bremena a aj vo veci vyporiadania BSM, dôvod na obnovu konania, že žalovaná prostredníctvom svojho manžela ako príslušníka Q. ohrozila jeho zdravie a život v S., o čom ako tvrdil mal vedomosť už počas konania pred súdom, či tvrdenie, že žalovaná zneužila jeho nevedomosť po ťažkej autohavárii v roku 2004 a na jeho úkor sa obohatila), nakoľko táto mu začala plynúť už odo dňa nasledujúceho po právoplatnosti rozhodnutia v pôvodnom konaní. Uviedol, že žalobu na obnovu konania bolo nutné odmietnuť aj pre jej zjavnú nedôvodnosť podľa § 413 písm. e) CSP,

pretože neboli naplnené dôvody na jej podanie podľa § 397 písm. a) CSP, a teda, že sú tu skutočnosti, ktoré nastali do vyhlásenia rozhodnutia, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré žalobca v pôvodnom konaní nemohol bez svojej viny použiť, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V prípade skutočností, ktoré žalobca použil už v pôvodnom konaní, súd u týchto dokazovanie vykonal a vyhodnotil ich v neprospech navrhovateľa obnovy konania, resp. ich nepokladal za rozhodujúce, a preto sa k ich dokazovaniu neprikročilo a v prípade skutočností, ktoré žalobca označil ako dôvody obnovy konania v zmysle § 397 písm. a) a b) CSP, tieto súd nepovažoval za skutočnosti, týkajúce sa predmetu pôvodného konania, ktoré žalobca bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, resp. tieto skutočnosti nastali až po skončení pôvodného konania. Podľa názoru súdu, v danej veci nebol daný žiaden dôvod na obnovu konania ani podľa § 397 písm. b) až f) CSP.

2. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu uznesením z 13. júla 2022 sp. zn. 19Co/39/2022 uznesenie súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením potvrdil a žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

2.1. Odvolací súd považoval záver súdu prvej inštancie o nedodržaní subjektívnej 3-mesačnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania a o zjavnej nedôvodnosti žaloby za správny a v celom rozsahu sa stotožnil aj s odôvodnením preskúmaného rozhodnutia, na ktoré poukázal. Žalobcom tvrdené nové skutočnosti (žalovaná sa ho snaží pripraviť o bývanie, zapríčinila, že je vo výkone trestu, nahovorila jeho bývalej priateľke klamstvá a tá potom odišla, žalovaná mu robí zlé veci a schválnosti, žalobcu nekontaktuje návštevami ani písomne) žalobca uviedol už v pôvodnom konaní, čo znamená, že súdu boli známe už v priebehu pôvodného konania, a teda 3-mesačná subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania ohľadom predmetných skutočností začala plynúť od právoplatnosti rozsudku, t. j. dňa 26. 09. 2018 a uplynula dňa 26. 12. 2018. Správne postupoval súd prvej inštancie i pri určení začiatku plynutia 3-mesačnej subjektívnej lehoty na podanie návrhu na obnovu konania ohľadom ďalších skutočností (odopretie práva na obhajobu, advokátka žalobcu, ktorá spolupracovala s protistranou alebo, že žalovaná ho vydierala, aby podpísal nevýhodnú mimosúdnu dohodu o zrušení vecného bremena a aj vo veci vyporiadania BSM, dôvod na obnovu konania, že žalovaná prostredníctvom svojho manžela ako príslušníka Q. ohrozila jeho zdravie a život v S., o čom ako tvrdil mal vedomosť už počas konania pred súdom, či tvrdenie, že žalovaná zneužila jeho nevedomosť po ťažkej autohavárii v roku 2004 a na jeho úkor sa obohatila), keď začiatok určil odo dňa nasledujúceho po právoplatnosti rozhodnutia v pôvodnom konaní. Žaloba na obnovu konania bola podaná žalobcom dňa 10. 06. 2021, a teda bola podaná oneskorene. V prípade ďalších skutočností tvrdených žalobcom, ktoré neuviedol v pôvodnom konaní, a teda tvrdenie, že advokátka nepodala vo veci dovolanie, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/72/2020, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 15C/142/2013 mu bolo zrušené právo doživotného bývania v dome č. XXX a prísluších nehnuteľnostiach v Ladcoch, že rozsudkom Okresného súdu Čadca (sp. zn. neuvedená - pozn. odvolacieho súdu) mal byť dom č. 1116 v Čadci prisúdený žalovanej, ide o skutočnosti, resp. skutkové okolnosti, ktoré nastali po právoplatnom skončení veci, a ktoré do tej doby ešte neexistovali, a teda v čase rozhodovania súdu nemali na zistenie skutkového stavu žiadny vplyv, a tak nemôžu byť považované za dôvod obnovy konania podľa § 397 ods. 1 písm. a) a b) CSP.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie tvrdiac, že mu súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). V dovolaní namietal, že ani jedno z rozhodnutí súdov nižších inštancií sa riadne nevysporiadava so skutočnosťami, ktoré podľa dovolateľa predstavujú nové skutočnosti, odôvodňujúce dôvod obnovy konania. Napadnuté uznesenie je nepreskúmateľné aj v tom, že nereaguje na odvolacie námietky žalobcu. Namietal aj prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a), resp. b) CSP a nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom. Dovolateľ sa nestotožnil s právnym názorom odvolacieho súdu a súdu prvej inštancie vo veci zmeškania subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Za skutkovú okolnosť, ktorá je podstatná pre nadobudnutie vedomosti dovolateľa o skutočnostiach odôvodňujúcich obnovu konania podľa § 397 písm. a) CSP je potrebné podľa názoru dovolateľa považovať moment,

kedy sa skutočne dozvedel, že predmetné skutočnosti môžu byť dôvodmi na obnovu konania, keď sa prvýkrát oboznámil s § 397 písm. a) CSP v priestoroch S. B. pár dní (v lehote kratšej ako 3 mesiace) pred podaním žaloby na obnovu konania, lebo až vtedy si to uvedomil. Dovolateľ navrhol uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu navrhla, aby dovolací súd dovolanie žalobcu zamietol.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je prípustné, nie však dôvodné, a preto je potrebné ho zamietnuť (§ 448 CSP).

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. V prvom rade je potrebné povedať, že dovolanie nie je prípustné podľa § 421 ods. 1 písm. a) ani písm. b) CSP ako uvádza žalobca. Prípustnosť dovolania v tejto súvislosti možno vylúčiť s ohľadom na ustanovenie § 421 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. c) CSP, ktoré prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie o odmietnutí žaloby na obnovu konania priamo vylučujú.

8. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9. V prípade dovolania podaného z dôvodu zmätočnosti rozhodnutia podľa § 420 CSP dovolací súd v prvom rade skúma, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

10. Dovolací súd skúmal existenciu dovolateľom uplatneného dovolacieho dôvodu, ktorým je tzv. vada zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. Z ustanovenia § 420 písm. f) CSP vyplýva, že dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

11. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP sú zásah súdu do práva na spravodlivý proces a nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne

konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

12. Z hľadiska obsahového (§ 124 ods. 1 CSP) dovolateľ v dovolaní namieta nepreskúmateľnosť rozhodnutia odvolacieho súdu a jeho nedostatočné odôvodnenie.

13. K námietkam žalobcu týkajúcim sa nedostatkov odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu treba uviesť, že právo na istú kvalitu súdneho konania, ktorého súčasťou je aj právo strany sporu na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky vyplýva, že základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v sebe zahŕňajú aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006). Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový (skutočný) stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nepopierajú zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces, nie sú svojvoľné, neudržateľné ani prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre opakovane zdôraznil, že nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa má uskutočňovať aj v ústavnom a zákonom procesnoprávnom rámci, ktorý predstavujú predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na ich základe dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09, I. ÚS 501/11). Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07, obdobne Kraska c/a Švajčiarsko z 29. apríla 1993, Séria A, č. 254-B, str. 49, § 30). Inak povedané, judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva nevyžaduje, aby na každý argument účastníka konania, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998). Právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia neznamená, že súd musí dať podrobnú odpoveď na každý argument účastníka konania (II. ÚS 76/07).

14. Vo svetle uvedeného dovolací súd dospel k záveru, že uznesenie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním žalobcu spĺňa kritériá pre odôvodnenie rozhodnutia v zmysle § 220 ods. 2 CSP, preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľné, neodôvodnené, či zjavne arbitrárne (svojvoľné). Odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, že pri časti uplatnených dôvodov nebola splnená lehota na podanie žaloby na obnovu konania stanovená v ustanovení § 403 ods. 1 CSP. Podrobne sa pri každom z uplatnených dôvodov na obnovu konania vyjadril k tomu, kedy vyšli najavo a teda začala plynúť lehota. Doplnil, že v prípade ďalších skutočností tvrdených žalobcom, ktoré neuviedol v pôvodnom konaní - teda tvrdenie, že advokátka nepodala vo veci dovolanie, že rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/72/2020, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Trenčín sp. zn. 15C/142/2013 mu bolo zrušené právo doživotného bývania v dome č. XXX a príslušných nehnuteľnostiach v M., že rozsudkom Okresného súdu Čadca mal byť dom č. XXXX v W. prisúdený žalovanej - ide o skutočnosti, resp. skutkové okolnosti, ktoré nastali po právoplatnom skončení veci, a

ktoré do tej doby ešte neexistovali, a teda v čase rozhodovania súdu nemali na zistenie skutkového stavu žiadny vplyv, a tak nemôžu byť považované za dôvod obnovy konania podľa § 397 ods. 1 písm. a) a b) CSP. Z odôvodnení rozhodnutí obidvoch súdov nižších inštancií, chápaných v ich organickej jednote ako celok (I. ÚS 259/2018) je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil súd prvej inštancie, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnomu posúdeniu. V odôvodnení napadnutého uznesenia odvolací súd prijaté rozhodnutie náležite vysvetlil. Odôvodnenie jeho uznesenia zodpovedá aj základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia, vyplýva z neho vzťah medzi skutkovými zisteniami aj úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Odvolací súd sa stručným, ale dostatočným spôsobom vysporiadal s relevantnými odvolacími námietkami odvolateľa - žalobcu (bod 14.). Argumentácia odvolacieho súdu je koherentná a jeho rozhodnutie konzistentné. Závery, ku ktorým odvolací súd dospel, sú prijateľné pre právnickú aj laickú verejnosť. Dovolací súd pripomína, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Dovolateľ v dovolaní neuvádza relevantné skutočnosti, ktoré by neboli zistené a vyhodnotené v základnom konaní.

15. Dovolací súd uvádza, že odvolací súd (spolu so súdom prvej inštancie) vo svojom odôvodnení dostatočným spôsobom poukázal na zistený skutkový stav a z neho vyvodil závery, že žalobcom tvrdené nové skutočnosti (žalovaná sa ho snaží pripraviť o bývanie, zapríčinila, že je vo výkone trestu, nahovorila jeho bývalej priateľke klamstvá a tá potom odišla, žalovaná mu robí zlé veci a schválne, žalobcu nekontaktuje návštevami ani písomne), žalobca uviedol už v pôvodnom konaní, čo znamená, že súdu boli známe už v priebehu pôvodného konania, a teda 3-mesačná subjektívna lehota na podanie návrhu na obnovu konania uplynula pred podaním žaloby. Ako je uvedené, vysporiadal sa aj s ďalšími v žalobe uvedenými dôvodmi obnovy, ktoré naopak nastali až po právoplatnom skončení pôvodného konania, a teda nemajú ako ovplyvniť pôvodný skutkový stav. Dovolateľ poukázal na ďalšie dôvody, s ktorými sa údajne konajúce súdy nevysporiadali (otrávenie včiel, zákaz vstupu do domu, vyhodenie družky na ulicu, podvodný spôsob nadobudnutia daru). Pokiaľ ide o nadobudnutie daru a zákaz vstupu do domu, súd prvej inštancie nedôvodnosť tohto tvrdenia odôvodnil v bode 12.1, keď uviedol, že sa s ním súd prvej inštancie vysporiadal už v pôvodnom konaní. To sa týka aj údajného vyhodenia jeho priateľky, pričom v tejto súvislosti si dovolateľ (aj) odporuje, keď na jednom mieste tvrdí, že jeho priateľka bola vyhodená, na inom mieste jej boli povedané nepravdy a odišla dobrovoľne. Pokiaľ ide o údajné otrávenie včiel, s týmto, ale aj ostatnými dôvodmi sa vysporiadal súd prvej inštancie v prvých vetách bodu 12.2. svojho uznesenia, keď uviedol, že je potrebné žalobu odmietnuť aj z dôvodu podľa ustanovenia § 413 písm. e) CSP, teda, že sú všetky dôvody uplatnené v žalobe zjavne nedôvodné. S týmto záverom súhlasil aj odvolací súd. Pri tomto dôvode (ani pri niektorých iných) navyše dovolateľ neuviedol, kedy sa o otrávení včiel dozvedel.

15.1. Pokiaľ by dovolateľ považoval za čas nadobudnutia skutočnej vedomosti o dôvodoch obnovy konania, ako sám v dovolaní tvrdí, deň keď sa v priestoroch S. oboznámil s § 397 písm. a) CSP, táto úvaha svedčí o nepochopení právnej úpravy obnovy konania zo strany žalobcu a jeho právneho zástupcu. Subjektívna i objektívna lehota sa týka vedomosti o tom, že sa o predmetnej skutočnosti dozvedel skutkovo. CSP v žiadnom ustanovení nestanovuje ako podmienku začiatku plynutia lehoty oboznámenie sa aj s právnymi následkami uvedených skutočností a uvedenie si právnych dôsledkov, ktoré by z nich mohli vyplývať (možnosť podať žalobu na obnovu konania). Dovolací súd v tejto súvislosti dopĺňa, že slovenský právny a ústavný poriadok je založený na zásade „neznalosť zákona neospravedlňuje“ „ignorantia juris non excusat“. Pre posúdenie dovolateľovej vedomosti o dôvodoch spôsobilých prípustnosť podať žalobu na obnovu konania nie je podstatné jeho oboznámenie sa so zodpovedajúcimi ustanoveniami CSP. Výklad, ktorý zvolila žalujúca strana by v tejto súvislosti spôsobil nefunkčnosť právnej úpravy lehôt, subjektívnej i objektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania a oslabenie princípu právnej istoty, čo iste nebolo zámerom zákonodarcu pri tvorbe ustanovenia § 397 písm. a) CSP.

16. Dovolací súd ďalej poznamenáva, že prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nezakladá skutočnosť, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočíva na nesprávnych právnych záveroch, nakoľko nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP (porovnaj R 24/2017). Najvyšší súd u ž podľa predchádzajúcej úpravy dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012 a sp. zn. 1Cdo/62/2010, 2Cdo/97/2010, 3Cdo/53/2011, 4Cdo/68/2011, 5Cdo/44/2011, 6Cdo/41/2011, 7Cdo/26/2010 a 8ECdo/170/2014). Skutočnosť, že dovolateľ má odlišný právny názor než konajúce súdy, bez ďalšieho nezakladá a nedokazuje ním tvrdenú vadu v zmysle § 420 písm. f) CSP. Dovolací súd v snahe autenticky porozumieť textu dovolania ako celku (viď nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 15/2021 z 25. mája 2021 alebo jeho nález sp. zn. I. ÚS 336/2019 z 9. júna 2020) sa zaoberal aj celkovým postupom odvolacieho súdu pokiaľ išlo o hodnotenie skutkových zistení a potrebu dokazovania a nezistil porušenie procesných pravidiel CSP v odvolacom konaní, ktoré by mohlo mať za následok prípustnosť dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

17. V zmysle uvedeného dovolací súd konštatuje, že dovolanie v časti namietajúcej nesprávne právne posúdenie veci v zmysle § 421 ods. 2 CSP nie je prípustné a v časti namietajúcej vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP je síce prípustné, ale nie je dôvodné. Vzhľadom na uvedené dovolanie ako celok zamietol (§ 448 CSP).

18. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol v zmysle § 453 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania v súlade so zásadou úspechu vyplývajúcou z § 255 ods. 1 CSP s tým, že o výške náhrady trov dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

19. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.